



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 95/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2009 prerokoval sťažnosť Ing. J. J., H., zastúpeného advokátom JUDr. Š. P., Advokátska kancelária, H., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 8 Co 42/2007-198 z 31. marca 2008 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť Ing. J. J. o d m i e t a .

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2008 doručená sťažnosť Ing. J. J., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Co 42/2007-198 z 31. marca 2008.

Z obsahu podanej sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ je žalovaným účastníkom konania o zaplatenie sumy 196 591,50 Sk na základe žaloby podanej Okresnému súdu Humenné. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 6 C 151/04 z 10. februára 2005 bol sťažovateľ zaviazaný uhradiť žalobcovi vymáhanú sumu.

Proti tomuto rozhodnutiu sa sťažovateľ odvolal a o podanom odvolaní rozhodol krajský súd uznesením č. k. 4 Co 226/05-138 z 9. februára 2006, ktorým napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že *„Žalovaný v podanom odvolaní okrem iných skutočností namieta, že neboli splnené podmienky konania pre rozhodovanie, keďže žalobca napriek námietkam žalovaného nepreukázal, že za žalobcu konal poverený pracovník, oprávnený podať žalobu zo dňa 11.11.2003 tak ako stanovuje ust. § 21 ods. 1 O.s.p.“*. Krajský súd konštatoval, že prvostupňový súd rozhodol napriek tomu, že nebola splnená podmienka konania, ktorou je preukázanie, že pracovník je oprávnený konať za právnickú osobu. Poznamenal, že prvostupňový súd síce dospel k záveru, že námietka sťažovateľa bola vyvrátená predložením interných predpisov žalobcu, tento záver však podľa názoru krajského súdu nemal v predložených interných predpisoch oporu, pretože z nich nebolo možné vyvodiť pracovnoprávne postavenie konajúcej osoby. V závere vyslovil názor, že prvostupňový súd urobí opatrenia na odstránenie uvedeného nedostatku podmienky konania a v prípade, že sa nedostatok nepodarí odstrániť, konanie zastaví.

Uznesením sp. zn. 6 C 151/04 z 27. marca 2006 Okresný súd Humenné vyzval žalobcu, aby svoju žalobu doplnil tak, že preukáže, že pracovník, ktorý podpísal žalobu – JUDr. A. C., bol oprávnený konať za žalobcu v súlade s ustanovením § 21 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Na výzvu reagoval žalobca tak, že predložil opäť *„Poverenie – Splnomocnenie č. 1 pre JUDr. A. C. z 1.8.2003, podpísané Ing. R. V., generálnym riaditeľom“*.

Uznesením krajského súdu sp. zn. 3 NcC 39/06 z 21. júna 2006 bola vec sťažovateľa prikázaná na prerokovanie a rozhodnutie Okresnému súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“).

Okresný súd uznesením sp. zn. 16 C/177/2006 zo 14. augusta 2006 vyzval žalobcu, aby doplnil svoju žalobu tak, že preukáže existenciu a obsah pracovnoprávneho vzťahu medzi ním a JUDr. A. C., ktorý podpísal žalobu z 11. novembra 2003. Žalobca na výzvu nereagoval a až na základe výzvy okresného súdu z 3. novembra 2006 oznámil súdu písomnosťou doručenou 29. novembra 2006, «že potvrdzuje, že JUDr. A. C., ako zamestaneц Ž. „poverený vedením odboru právnych vzťahov a verejného obstarávania“ mal oprávnenie v inkriminovanom období 11.11.2003 podpisovať žalobné návrhy na Ž. na základe poverenia generálneho riaditeľa Ing. R. V., o čom svedčí „Poverenie – Splnomocnenie č. 1“ zo dňa 1.8.2003».

Okresný súd uznesením sp. zn. 16 C/177/2006 z 2. februára 2007 rozhodol o zastavení konania a konštatoval v ňom, že žalobca nedostatok podmienky konania napriek výzvam okresného súdu (vychádzajúcim z pokynu krajskému súdu) neodstránil, pretože tým, že opätovne predložil „Poverenie – splnomocnenie č. 1 pre JUDr. C. z 1.8.2003“ a potvrdil existenciu tohto poverenia, nepreukázal, že JUDr. C. bol u žalobcu v takom pracovnoprávnom postavení, ktoré by ho v zmysle vnútorného predpisu žalobcu oprávňovalo k podpísaniu žaloby.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 8 Co/42/2007 z 31. marca 2008, ktorým napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie krajský súd odôvodnil takto: „Potvrdenie žalobcu doručené súdu 29.11.2006 podľa názoru odvolacieho súdu postačuje na preukázanie, že JUDr. A. C. bol oprávnený konať v tejto veci za žalobcu. Nedostatok podmienky konania bol týmto odstránený.“

Sťažovateľ v podanej sťažnosti argumentoval takto:

«Ja sa nestotožňujem s hore uvedeným názorom KS o odstránení nedostatku podmienky konania, čo odôvodňujem tým, že žalovaný k listu z 29. novembra 2006 nepripojil na preukázanie pracovnoprávneho postavenia JUDr. A. C. žiadny právne relevantný doklad akým je napr. pracovná zmluva, resp. menovací dekrét, prípadne poverenie vedením odboru právnych vzťahov (a nie ako je to uvedené v žalobnom návrhu zo dňa 11.11.2003 poverenie vedením neexistujúceho odboru právnych vzťahov a verejného obstarávania).

*Chcem zdôrazniť aj tú právne relevantnú skutočnosť, ktorú žalobca nepoprel v konaní na OS, resp. KS a to, že ku dňu podpísania žaloby odbor právnych vzťahov a verejného obstarávania de jure u žalobcu neexistoval.*

*Ak JUDr. A. C. podpísal uvedenú žalobu, tak nebol oprávnený k takému to podpisu. V čase podpisu žaloby 11.novembra 2003, bol na podpísanie žaloby oprávnený podľa interného predpisu žalobcu „Nariadenie č. 10 bod č. 15.1. z 24. januára 2002 (ďalej len Nariadenie) len v ňom uvedený pracovník a to riaditeľ odboru právneho GR, príp. riaditeľ odboru hospodárenia s majetkom GR, príp. riaditeľ organizačnej jednotky žalobcu.*

*Žalobu teda nepodpísal pracovník uvedený v záväznom internom predpise žalobcu „Nariadenie“, ale JUDr.A. C. pracovník žalobcu bez predloženie akéhokoľvek pracovnoprávneho zaradenia u žalobcu naviac len poverený vedením neexistujúceho odboru právnych vzťahov a verejného obstarávania.*

*Dôkaz: fotokópia uznesenia KS zo dňa 1. marca 2008 sp.zn. 8Co 42/2007, „Nariadenie“ v súdnom spise OS.*

*Na základe uvedeného je zrejmé, že OS a tiež KS pri skúmaní splnenia podmienky konania (zisťovanie oprávnenosti JUDr. A. C. k podpisu žalobného návrhu zo dňa 11.11.2003 ) zisťovali skutkový stav, ktorý právne vyhodnotili rozdielne, pričom KS podľa môjho názoru v podstate odstúpil od svojho pôvodného právneho názoru uvedenom v právoplatnom uznesení č. k. 4Co 226/05-138 zo dňa 9.2.2006, čo považujem za narušenie právnej istoty a teda za zásadné porušenie mojich práv na súdnu ochranu.*

*Ako som už poukázal, KS v rozpore s preukázaným skutkovým stavom (listinným dôkazom) všeobecnej časti interného predpisu žalobcu „ Nariadenia č. 10 z 24 januára 2002“ rozhodol podľa môjho názoru nesprávne (nesprávne právne posúdenie tohto dôkazu majúceho zásadný význam pre rozhodnutie, či za žalobcu podpísala žalobný návrh kompetentná osoba).*

*Naviac v konaní žalobcom predložené poverenie- splnomocnenie č.1 zo dňa 01.08.2003 notársky overené dňa 3.decembra 2003 znie na inú osobu a to na JUDr. C. , a nie na JUDr. C.!»*

Sťažovateľ pripojil ďalšie argumenty a uviedol:

*„Za zásadné porušenie mojich práv na súdnu ochranu považujem tú skutočnosť, že OS Humenné po právoplatnom uznesení KS zo dňa 9.2.2005 č.k. 4Co 226/05-138 svojim uznesením zo dňa 27.3.2006 č.k. 6C 151/04-113 vyzval žalobcu, aby v lehote do 15 dní doplnil svoje podanie z 18.11.2003 tak, že preukáže, že pracovník, ktorý podpísal žalobu - JUDr. A. C., bol oprávnený konať za žalobcu, v súlade s ust. § 21 ods.1 O.s.p. pod sankciou odmietnutia žaloby, a napriek tomuto právoplatnému uzneseniu sa žalobca vôbec nevyjadril v uvedenej lehote 15 dní a OS Humenné a OS a KS vo veci konali ďalej !*

*Za ďalšie zásadné porušenie mojich ústavných práv považujem duplicitne uznesenie OS zo dňa 14.8.2006 č.k. 16C/177/2006-158, aby opätovne žalobca doplnil svoje podanie do 15 dní na ktoré žalobca opäť vôbec nereagoval a až na základe výzvy OS zo dňa 3.11.2006 žalobca písomnosťou zo dňa 23.11.2006 „potvrdil“, že JUDr. A. C. bol údajne oprávnený konať za žalobcu pri podpise žaloby bez toho, aby preukázal jeho pracovnoprávne postavenie! “*

Na základe uvedených skutočností v závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

*„ 1. Právo Ing. J. J. na súdnu ochranu podľa čl.46 ods. 1 a čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl.6 ods. 1Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení protokolu č. 11 rozhodnutím Krajského súdu v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 8Co 42/2007-198 zo dňa 31. marca 2008 porušené bolo.*

*2. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k.8 Co/42/2007-198 zo dňa 31. marca 2008 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.*

*3. Ing. J. J. sa priznáva náhrada trov konania v sume 6.732.-Sk (slovom šesťtisícšesťstotridsaťdva Slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Prešove povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Š. P., H. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04).

V prvom rade sa ústavný súd (bez toho, aby sťažovateľ vyzýval na opravu podania) vysporiadal so zrejmovou nesprávnosťou uvedenou v petite sťažnosti, v ktorom sťažovateľ citoval pri uvedení namietaného porušenia práva na súdnu ochranu aj čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorý obsahovo toto právo negarantuje. Z odôvodnenia sťažnosti, ako aj z petitu sťažnosti je

zrejme, že obsahom námietok sťažovateľa je len porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavný súd preto na označený čl. 48 ods. 2 ústavy pri posudzovaní sťažnosti neprihliadal.

Ústavný súd zistil, že uznesenie krajského súdu č. k. 8 Co 42/2007-198 z 31. marca 2008 nadobudlo právoplatnosť 6. mája 2008. Z uvedeného vyplýva, že dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti uplynula najneskôr 7. júla 2008, a teda sťažnosť bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí stanovenej lehoty (19. decembra 2008).

Na základe toho ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2009